

לפני 25 שנה

גליון „העולם הזה“ שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הקדיש את כתבת-השער שלו לסילוקו של מפכ״ל המישטרה יחזקאל סהר, שהיה מעורב כסודרן ברשימת אפלות. תחת הכותרת „פינקס זיהוי“ התייחס מדור „הנדון“ לסירובו של ראש-הממשלה דויד בן-גוריון לקבל פינקס זיהוי, בנימוק שאינו מכיר בזכותה של השפה הערבית להופיע בפינקס. כתבה מצולמת ומפורטת, תחת הכותרת „אכן על כל מיליטרי“, דיווחה על הפגנת-דמים גדולה שנערכה לרגל ה-1 במאי בנצרת. תחת הכותרת „הפמכה משלם כסף“, דווח על הפסדו

המישטרי של יגאל מוסינזון, שהבטיח נישואין לגיורדי שפטל ולכסוף נאלץ לשלם לה פיצויים על הפרת הבטחה. בשער הגליון: יחזקאל סהר, מפכ״ל המישטרה המורח.

היסטוריה כאבסורד פוליטי * מפכ״ל ממנה עיתונאים * ה„דוקטורט“ של ש״י עגנון * זיכרונותיו של תדהר

סרי-טי - סרט פול תרסום בתעמולה

סהר עדי!

כבר כעשרים שנה אחרי המעורבות

מוסינזון משלם

„העולם הזה“ 1075
תאריך: 7.5.1958

למלא את רצון השילטון, תבעה כי תינתן לעיתונאים הזכות לראיין אורחים בנמל-התעופה בלוד, ליד מדרגות המטוס. קציני נמל-התעופה סירבו לאפשר לעיתונאים לצאת מאולם ההמתנה. הסיכסוך הגיע עד לשולחנו של מאיר גוביק, הקצין לתפקיד דים מיוחדים המקשר בין המישטרה ומגד-גנון-החושך. תשובתו של גוביק היתה חריש-ממעית. „בין העיתונאים יש אנשים שהם בוגדים במדינה“, הודיע קצרות. „לא ניתן לעי-תונאים את הזכות להתקרב למטוסים!“

מיכתבים לרוחי

ציפור קטנה לחשה לי

נעמי שמר, אם להאמין לדברי בעלה גרעין שמר, מחברת את השלגרים שלה במיטה. היא מצטרף להיות כנראה זמן די רב במצב מאוזן כדי להשלים את עשרת הפיומונים על מילותיהם. בשביל תוכניתו הבאה של סמבטיון, שאתה יביים גרעין שמר... סמבטיון מחפש עתה, מי סביבה זו או אחרת, שש חתיכות - אבל תתיכות היודעות לשחות יפה - כדי להור פיע בהופעת מים בנשף שיערך ברמת-אביב... שמוליק רוזן מנצל כל הזדמנות שהוא נמצא ברחוב דינגוף, כדי לסור לפיצה ולפטפט איטלקית עם הבחור רים לובשי החולצות האדומות. שמוליק לומד עתה איטלקית. למה? למה לא? לשאלה אם היא מתכוונת להישאר על הקרשים, אחרי שהחליפה את השקננית מטומטמים, עד שאי-אפשר לדרוש מהם להבין מה זאת תעודת-עיתונאי. אם רק יראו כמו עיניהם את חותמת המטה ה-1 ארצי, יבינו שעליהם לתת לבעל התעודה גישה חופשית למקומות הפשע ולטקסים רישמיים. העיתונאים הסכימו. מאז קיבלו מדי שנה את תעודותיהם רק אחרי שהמטה הארצי טבע עליהם את חותמתו ואת החתימת קצין ניו. למעשה, ניתנה ליחזקאל סהר זכות הווטו על פעולתו של כל עיתונאי. עשב על הידיים. השנה, אחרי שה תקפות העיתונאים על צמרת-המישטרה הגיעו לשיאן. נזכרו סהר ושות', מה רב הכוח שהופקד בצורה זו בידיהם. הם פשוט עיכבו את התעודות של אותם עיתונאים שהעלו את חמתם, והודיעו ש„יצמח עשב“ על ידיהם עד שיקבלו עיתונאים אלה את התעודות. אולם אחרי איום בהגשת צו-עליתנאי, ניכנעו ללא תנאי. מאבק חריף יותר התלקח במקום אחר. אגודת-העיתונאים, המקפידה בדרך כלל

תחת הכותרת „אכן על כל מיליטרי“ הביא העולם הזה את סיפור הפגנת ה-1 במאי בנצרת, שהחלה בדגלים אדומים ונסתיימה בדם. בתמונה: שוטרים מיידים אבנים.

במידה כלשהי. המאבק לשחרור היה גדול ומסועף. ככל הולך היסטורי, התנהל תחת מאות דגלים שונים ונוגדים. אמת זו תוכר כאשר יודע קולו של אחרון תוכי עייההנצחה בשוק הפוליטי.

יוס'האדמה הראשון

מסועף. ככל הולך היסטורי, התנהל תחת מאות דגלים שונים ונוגדים. אמת זו תוכר כאשר יודע קולו של אחרון תוכי עייההנצחה בשוק הפוליטי.

העם

הגנה על ההגנה

הגנה על ההגנה! זעקו אנשי מפ״ם ואחדות-העבודה. „התגייס להזכרת חלקם של פעילי מגבית ההתגייסות!“ דרש דובר אחר. „מוסד להסדרת פירסום של סודות העבר!“ תבעו אחרים. גם השבוע היתה צמרת המדינה עסוקה עד מעל לראש בויכרונות האתמול. כמעט כל החוגים שהיו קשורים במאבק להקמת המדינה נפגעו במידה שווה מנאומיו של דויד בן-גוריון. ששכה לא רק את פעולות אצ״ל ולח״י, אלא התעלם ללא משואר פנים גם מפעלים של אישים כמו אליהו גולומב ויצחק שדה. בעיני דויד בן-גוריון מתחילה ההיסטוריה במקום שם נטל דויד בן-גוריון את ענייני הביטחון של הגנה לידו. היסטוריה לפי מפתח. היה משהו היתולי במאבק זה על האתמול. כי אף

יגאל מוסינזון מחבר סיפרי „החטובה הב“ טיח נישואין לגיורדי שפטל. לא עמד בהבטחותיו ונתבע דין. במישטרה הוא הופסד וחוייב לשלם לה את שדרשה.

אחד מן המתמרמים לא תבע את עלבונה של האמת השלמה. כל אחד דרש כי יעלו על נס את פעולות הכת הקטנה שלו, וכי יורקו לאשפה את הניסים של כל שר הפלגים. ביחוד בשמאל התגבשה הכרה נאורה, שאפשר לחלק את העבר לפי מפתח-מיפלגתי, על בסיס קואליציוני מוצק - אחוז קבוע לגיבורי מפא״י, אחוז צודק לגיבורי מפ״ם, וכן הלאה.

אפילו משה שרת, שהתעלה עד כדי דרישה להכיר בטרומת „כל חלקי תנועת המרי“ (ובצורה עדינה זו הכליל את אצ״ל ולח״י, מבלי להזכירם בשמם המפורש) לא שכה להוסיף כי המאבק המכריע התי-נהל דווקא באו״ם. היה זה במיקרה המאי בק היחיד בו השתתף משה שרת עצמו באופן פעיל. העובדה שהפכה את האבסורד הכללי למחזה עגום, היתה שכל הטוענים צדקו

אנשים

הבלש העברי הראשון דויד תדהר, הי עוסק עתה בכתיבת ספר זיכרונות חדש, בשרות המולדת, ובו סיפורים על פרי שיות נעלמות משנת 1912 ועד 1957. בין השאר נזכר תדהר כיצד היה הרב עמרם בלזי, מנהיגם של נטוריקרנתא, לקוח קבוע של המישטרה עוד מומן המנדט. כי 1923, כשהרב סוק ביקר בשיבת החורבה בעיר-העתיקה, השליח עליו הקנאי הצעיר האדמוני פח מלא צואה. קצין המישטרה תדהר עצר את בלוי הצעיר, אך לא לפני שהתגבר עליו בכוח.

אנשים

הסופר ש״י עגנון, במהלך טקס קבלת תואר דוקטור כבוד של האוניברסיטה העברית: „דוקטור לא ביקשתי ל-היות, שכל הדוקטורים שהכרתי חשודים היו בחילול-שבת.“
ח״כ חרות הד״ר יוחנן באדר, על פיטוריו של המפקח הכללי של מישטרת ישראל יחזקאל סהר: „לא את המפקח הכללי של המישטרה צריך להחליף בי-ישראל, אלא את אלה אשר מפקחים על המפקח-הכללי.“
זיכרונות מימים עברו העלה השבוע

עיתונות

בוגדים במדינה

ישראל היא המדינה היחידה בעולם שבה יש מישרד ממשלתי מיוחד למישטרה. היא גם המדינה היחידה בעולם, מאז רוסיה הצארית, בה זקוקים העיתונאים לאישור מטעם המישטרה כדי למלא את תפקידם. הדבר הונהג במיקרה לפני כמה שנים,